პროლეტარელებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

№ 182 (20178) — სამშაბათი, 7 ივნისი, 1988 წელი. — ფასი 3 კაპ.

ალბერის სახალხო-დემოკრატიული რესპუბლიკის პრეზიდენტს, პრეზიდენტს ენვერ ხოჯას ... ეროვნული განთავისუფლების ფრონტის პარტიის გენერალურ მდივანს

შ. ბენჯედიდ

... ალბერიელ ... ალბერიელ ... ალბერიელ

პარტკონფერენციის დელეგატები

მეოცლიური მიწის ძახილი

ამ ზამთარ თუ ბოლომდე ჩაუყვებით, ფუნებუნე გაგიკვანთ. ალბათ ზაფხულის ნეკაი ერთიანად დაშრობს ხეებზე ქვებზე მორაკიკე ყვარიოს და თელების ჩრდილსაც ფაი დაედება. რას საქმიანობს ახლა მეკანიზატორი მეურნეობის ახალშენ ზერებში.

ვენახში გაკლებული პირველი კვალი ნათელას შრომითი მიოკრაფითსებისაც პირველი კვალი გახდა. რაცა იგი მეკანიზატორად აკურთხეს, დამრიგებლებმა უხარეს, — მსხმოიარე და ბარაკანი იყოს შენს მიერ „ხელარუსით“ დამუშავებული ზერები და ხეხილის ბაღები.

— შრომამ ჩარმოაჩინაო, ნათელასნაირ ადამიანებზეა ნათქვამი, — გვითხრა პარტიის კახეთის რაიკომის პირველმა მდივანმა ჯ. ჯავახიშვილმა, — თანამოსაქმეებმა, რაიონის პარტიულმა ორგანიზაციამ იგი ჯერ სკკპ და საკავშირეოს კომპარტიის XXVII ყრილობაზე ჩარეზავნეს, შემდგომ კი სკკპ XIX კონფერენციისაკენაც დაუოლიცეს გზა. ნათელა ჩვენი რაიონის ხიამაეაა.

მეკანიზატორი გოგონა ამ პატივს ღა დიდებას არ გაუფაფარჩენია, პირიკენი, კვლავაც არ ფიშრაის ცოდნას, ენერგიას, და გამოცდილებას საერთო საქმის ჩარმატებისათვის, და აკი დიდად დაფასდა მისი თავდადებული გარჯა. იგი „სპასტო ზიშნის“, „შრომის წითელი დროშისა“ და „ლენინის ორდენების“ კავალერია. ამ დიდ ჩარმატებასთან ერთად მან საქართველოს სახოგელო-სამეურნეო ინსტიტუტიც დაამთავრა. თითქოს მშობლიური მიწის ძახილი შეოოსსმო, ინჟინერ-მეკანიზატორის დიპლომით იგი კვლავ მეურნეობაში დაბრუნდა და სათავეში ჩაუდგა სატრაქტორო ბრიგადას, სადაც წლების მანძილზე მეკანიზატორად მუშაობდა.

შარშან ნათელა ბუთხუზის ბრიგადის მეკანიზატორებმა სამაგალითოდ იშრომეს. გეგმიურად 7424 ჰექტარით მეტი ფართობი დაამუშავეს და 6747 კილოგრამი საწვავ-საცხები მასალები დაზოგეს. ამასთანავე 3678 კაცდღე გამოიმუშავეს.

— ისტორიული მნიშვნელობის ღრმა რევოლუციური ცვლილებები, რომელიც ამჟამად ჩვენს ქვეყანაში ხდება, — ამბობს ნათელა, — მძლავრ იმპულსს ანიჭებს შრომითი კოლექტივების საქმიანობას. ცხადი გახდა, რომ არავის არ აქვს უფლება გაზზე გაუდგეს გარდაქმნის განახლებას ამ დიად საქმიანობაში — ყველამ პარტიისა და მოკავშირის ინტერესების გამომხატველი პოზიცია უნდა დაიკავოს, სადი კონკრეთი უნდა შევაფასოთ, როგორია გარდაქმნის პირველი შედეგები, რა უნდა ვიღონოთ ამისათვის, რომ აღმოვფხვრათ მის გზაზე დაბრკოლებანი და გავხდილი იგი შეუქცევადი.

ნახევრის საზოგადოების სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების დაჩქარებისათვის გამოწვეულ ამ და სხვა საკითხებზე იმსჯელებს XIX საკავშირო პარტიეკონფერენცია, რომელიც წლიულ 28 ივნისს მოსკოვში გაიხსნება.

აი, მეცრე ნარკვეკი ნათელას ცხოვრებისა, თუმცა ნათქვამი ბევრი დარჩა. მაგრამ არ უყვარს ნათელას ბევრი ლაპარაკი. მით უფრო საკუთარ თავზე. — ისეთი განსაკუთრებული არაფერი გამიკეთებია, ვმუშაობ, როგორც მრავალი სხვა. თუ რამ საკეთე მაქვს, შრომამ მოგცა და ამ ადამიანებმა, თავის დროზე რჩევა-დამხმარეობას რომ არ მაკლებდნენ და რომელთა თანადგომას ახლაც დღენიადაგ ვგრძნობო, — გვითხრა.

კვლავაც წარმატებებს გისურვებთ, ნათელა!

გ. ვაშაკიძე,
„კომუნისტის“ საკ. კორ.

რას ფიქრობს ხალხი

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1985 წლის აპრილის პლენუმის შემდეგ განვლილ პერიოდში ჩვენმა პარტიამ შეიძულა ხალხთა საზოგადოების ცხოვრების ყველა მხარის გარდაქმნის თეორიისა და მეცნიერული პოლიტიკის საფუძვლები. ახლონ კონკრეტულად გამოიხატა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის თებერვლის XIX საკავშირო პარტიული კონფერენციისათვის, რომელნაც მოიწონეს ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე და საყოველთაო განხილვისათვის გამოქვეყნეს პრეზისი.

ეს არის დოკუმენტი, რომელსაც დიდად მოუთმენლად ველოდით და პირველივე გაეცნობამ დაგვიდასტურა, რომ ხალხები ბოდეკენ ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების ფუძემდებლურ პრობლემებსა და პარტიული მშენებლობის ძირეულ საკითხებზე დისკუსიას პლატფორმად.

აქვითარ მხარდაჭერას იმსახურებს დებულებანი ხალხთა კავშირის კომუნისტური პარტიის, როგორც მარქსისტულ-ლენინური განგებით ხალხთა საზოგადოების ხელმძღვანელი და მოორგანიზებელი ძალის როლის შესახებ; პარტიული ცხოვრების ლენინური ნორმებისა და პრინციპების სრული და უეყოფანი აღდგენის, ხალხთა კავშირის კომუნისტური პარტიის წესდების ფარგლებში დისკუსიების თავისუფლებისა და ყველა კომუნისტის ერთიანი მოქმედების, ჰეშმარიტი კოლექტიურობისა და კოლეგიურობის, ფართო შინაპარტიული ხანმოანობის, კადრების განახლების, როგორც ბუნებრივი პროცესის, პარტიული აპარატის სტრუქტურისა და შემადგენლობის შეცვლის საჭიროების, ამ აპარატის არჩევითი პარტიული ორგანიზებისადმი ანგარიშვალდებულების შესახებ.

დიდად საინტერესოა დებულებანი, რომლისაც ეხება ხალხმეწოფოთან პარტიის ურთიერთობაში ფუნქციების მკაფიო გამიჯვნას, პარტიული კომიტეტებისა და ხელისმწიფო თუ სამეურნეო ორგანოების ფუნქციათა გამიჯვნას, პარტიაში შემხვდარი მიმართულებანი მომკითხველის გაძლიერებას და პარტიის რიგებში მიღებისას მშრომელთა კოლეკტივების აზრის გათვალისწინებას, არჩევითი პარტიული ორგანოების ფორმირებაში ცვლილებების შეტანას, ხალხთა კავშირის კომუნისტურ პარტიაში არჩევითი თანამდებობის ორი ხაარჩევნო ვადით შეზღუდვას, პარტიის ხაკაფო პოლიტიკის განსახლებას და ახალი შინაარსით შეავსებს...

მაგრამ, ჩემი აზრით, ზემოთ ჩამოთვლილი ხაკითხებიდან ზოგს უფრო ფართო განხილვება სჭირდება.

მაზანშეწონილი იქნებოდა აღგენიშნა, რომ პარტია განსაზღვრავს ქვეყნის განვითარების გენერალურ პერსპექტივას, უზრუნველყოფს ხალხის აღმშენებლობითი საქმიანობის მეცნიერულ ხელმძღვანელობას, ორგანიზებენ, ვგეგმაზომიერ და მიზანმიმართულ ხასიათს ანიჭებს მის ბრძოლას ხალხოლო მიზნის მიღწევისათვის — კომუნიზმის კაჰარჯენისათვის.

დიდი მნიშვნელობა აქვს სკკპ წესდების იმ დებულებასაც, რომ ხალხთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცხოვრების ურღვევი კანონია იდეური და ორგანიზაციული ერთიანობა, მისი რიგების მონოლითურობა, ყველა კომუნისტის დიდი შეგნებული დისციპლინა; ფრაქციულობა და ჯგუფობანი შეუთავსებელია პარტიის ლენინურ პარტიულობასთან, პარტიაში ყოფნასთან. პარტია თავისუფლდება იმ პირებისაგან, რომლებიც არღვევენ სკკპ პროგრამასა თუ წესდებას და თავიანთ სჩქეოელთან ხასელს უტანენ კომუნისტის მაღალ წოდებას.

კანონზომიერი იქნებოდა კვლავ დაგვდასტურებინა, რომ ხალხთა კავშირის კომუნისტური პარტია ბუნებრივად ებრძვის რეგიონალიზმსა და დოგმატიზმს ყოველგვარ გამოვლინებას, რომლებიც უცხოა რეალისტიური თეორიისათვის. კომუნისტს უფლება უნდა ჰქონდეს შეგნებული, გრძნობდეს და ეხმოდეს, რომ მისი ხაკმიანობის, მისი მოქმედების თუ ქცევის შეფასების კრიტერიუმი მუდამ არის პარტიის წესდებისა და პროგრამის მოთხოვნები.

ხაზმუხარიოდ, ჯერ კიდევ ცოტანი რიდი არიან კომუნისტები, რომლებიც ანგარიშს არ უწევენ ამას და ფარო დემოკრატიზმის თაობაზე ლაჯობით ინიციატივიან, პარტიულ გადაწყვეტილებებსა თუ დავალებებს კი თავიანთ ნებაზე და იმის მიხედვით ახრულნენ, თუ რას მოუტანს ეს მათ, რაც ყოველად შეუთავსებელია პარტიის წევრობასთან.

მხოლოდ ის, რომ კომუნისტი უნდა იყოს პატიოსანი, თავმდაბალი, ხალხოლიანი და ობიექტური, არ კმარა. იგი ამასთანავე პატივს უნდა სცემდეს დისციპლინას და მუდამ მზად იყოს პარტიის ნებისმიერი გადაწყვეტილებებისა და დავალებების შესასრულებლად.

ამასთან დაკავშირებით, ვხელმძღვანელობთ რა ვ. ი. ლენინის დებულებით იმის თაობაზე, რომ პარტიის მთელ ხაქმეებს, უშუალოდ თუ ჯარმოდგენენელთა მეშვეობით პარტიის ყველა წევრი უნდა ეხმიანებარი უფლებებით და ყოველგვარი ვალიანობანი გარეშე, კვლავ და კვლავ უნდა აღვნიშნოთ პარტიის ორგანიზაციული ჯუფის, ცხოვრებისა და ხაქმიანობით ხელმძღვანელი პრინციპის — დემოკრატიული ცენტრალიზმის უდიდესი მნიშვნელობა.

კომუნისტთა ხაზოგადოებრივ-პოლიტიკური აქტივაციის განმარტიკეთ უწინარესად იმით უნდა გამოიხატოს, რომ სწორედ ამ პოზიციებიდან შემოწმდეს კომუნისტი. თეზისებში ხამართლიანად არის ალნიშნული, რომ საჭიროა ახლებური მიდგომა საკადრო პოლიტიკასადმი. ცხადია, როცა ამ ახლებურ მიდგომას ვაკეთებთ, უნდა გავითვალისწინოთ ვ. ი. ლენინის მითითება იმის თაობაზე, რომ ეფექტიანი პოლიტიკა ვერ განხორციელდება, თუ კადრების დანიშვნითა და გაძღოლილთა არ გამოიხატა.

უარს ვამბობთ რა კადრების შერჩევისა და განაწილებისადმი ფორმალურ-ნომენკლატურულ მიდგომაზე, მიზანშეწონილი იქნებოდა უფრო მკაფიოდ განვკუთვნილნა პარტიული, ხალხმეწოფო, სამეურნეო და სხვა ორგანოების საკადრო საკითხების განხილვისა და შეთანხმების წესი, რათა თავიდან აეცილოთ ამ დიდ მნიშვნელოვან საქმეში გაჯიანურება. ყოველ შემთხვევაში, კარგი იქნებოდა რამდენადმე შეგვემცირებინა იმ თანამდებობათა რიცხვი, რომლებზეც მუშაკებს პარტიულ კომიტეტებთან შეთანხმებით ნიშნავენ და ათავისუფლებენ. კიდევ უფრო უნდა გავზარდოთ პირველადი პარტიული ორგანიზაციების ის როლი პარტიის ხაკადრო პოლიტიკაში.

ხაეჭიროა ავრეთვე უფრო მკაფიოდ განისაზღვროს პარტიული კომიტეტების და პირველადი პარტიული ორგანიზაციების მუშაობის ხტილი, ფორმები და მეთოდები თანამედროვე ეტაპზე ისე, რომ ისინი მოკმედებდნენ როგორც ეფექტიანი ხელმძღვანელობის ორგანიზები და ორგანიზაციები და არ გადაკეთდნენ ჭარიანსა ბიუროებად და სხვათა მავიერობად.

პარტია ხაჭიროებდა ამასაც, რომ უნდა ავალორძინოთ უღრმესი მნიშვნელობა მეცნიერულ სოციალისტის პრინციპებისა, რაცა ადამიანი სიტყვით კი არა, ხაქმით გახდება მატერიალური და ხულიერი განვითარების მთავარი ფაქტორი, მისი თვითმეფობანი, რომ პარტია თავის პოლიტიკას ააგებს სოციალისტის მეამანური პრინციპებისა და მიზნების სიფაქიზეზე და ამ მიზნებისათვის მუშაობენ, დემოკრატიული ხაზოგადოებისა ბრძოლაში.

ეს შეხანიშნავი, შთამაგონებელი განცხადება იდგილ ალარ ტოვებს ამისათვის, რომ ვინმემ ეჭვი დამბინიერებოდეს ამ ხერხელ ამ ამ ბრძოლაში ბოლოს ბოლოს ბოლოს

სანარდო იჯარა ზრდის გარანტიაა

(დასასრული)

სოფლად სანარდო იჯარა დიდად პროგრესული და სიმტკიცე ნაბიჯია შრომის ორგანიზაციისა და სტიმულირების სრულიფუფის გზაზე, ხაზგასმით აღინიშნა თათბირზე. იგი მტკიცედ ხსნის ბარიერებს, რომლებიც ბოჭავდა შრომელთა სამეურნეო თვითმმართველობასა და შემოქმედებითს ინიციატივას, თითოეული მუშაკი დაინტერესებული ხდება საბოლოო შედეგებით. თუ ჩვეულებრივი იჯარის პირობებში ხშირად თავიდან ვერ იცილებდნენ ხმაღალსზვა დონის ხელმძღვანელთა მხრივ ზედმეტ მეურვეობას და ადმინისტრირებას, სანარდო იჯარა აღმოფხვრის ამას. ახლა მკაცრად არის რეგლამენტირებული მეურნეობის საიჯარო შრომითი კოლექტივისა თუ მუშაკის და ხელმძღვანელის ეკონომიკური ურთიერთობა. და რაც ყველაზე მთავარია, სანარდო იჯარა მტკიცე საფუძველს უქმნის ხარჯთსაწინააღმდეგო მექანიზმის მოქმედებას, უზრუნველყოფს ფარმიებისა და განაწილების პროცესში არა მოჩვენებითი, არამედ ნამდვილი და ქმედითი იჯარის დნერგვას, საშუალებას აძლევს თითოეულ მუშაკს აქტიური ზემოქმედება მოახდინოს საკუთარი შრომის ანაზღაურების დონეზე, პროდუქციის წარმოების მოცულობასა და თვითღირებულებაზე.

სანარდო იჯარა ჩვენს რესპუბლიკაში პირველად ძალით მთის რაიონების ეკონომიკურად სუსტ მეურნეობებში დაინერგა. მაგალითად, ფიქრს ამ მეთოდით მუშაობს ლენინების რაიონის ექსპედიციე საზოგადოებრივი მეურნეობა. აქ თითოეულ ოჯახს მისი შრომითი შესაძლებლობების გათვალისწინებით მინენილი აქვს მიწის სავარგულები და საზოგადოებრივი მეურნეობის პირუტყვი, ამასთან წინასწარ არის განსაზღვრული ზორცისა და რძის დამზადების გეგმები. მეურნეობა საიჯარო შრომითის კოლექტივს უწევს უფასო ზოოვეტერინარულ და ფასიან საწარმოო-ტექნიკურ მომსახურებას, აძლევს მთ სანთოუმო ფასებით საწარმოო-ტექნიკური რესურსებს. სამეურნეო და საიჯარო კოლექტივს შორის ურთიერთდამოკიდებულებისა და ურთიერთპასუხისმგებლობის პირობები დადგენილია ორმხრივ ხელშეკრულებაში. იჯარით მომეშავე ოჯახს პროდუქციის ღირებულება უნაზღაურდება სახელმწიფო შესასყიდი ფასებით. სანინტერესოა, რომ რაიონის სოფლის მეურნეობაში სანარდო იჯარის დანერგვის შედეგად სამმარცველო აპარატის რიცხვი შემცირდა 300 საშტატო ერთეულით, დაზოგილმა სახსრებმა 390 ათასი მანეთი შეადინა. საიჯარო ურთიერთობის განვითარებამ შესაძლებლობა მოგვცა აგრეთვე განვეკუსაზღვრა თითოეული ხელმძღვანელი მუშაკის, სპეციალისტისა და მომსახურე პერსონალის შრომის ანაზღაურება საბოლოო შედეგების მიხედვით. როგორც ცნობილია, პროდუქციის ღირებულება არ ალემატება შესასყიდ ფასებს. ასეთ პირობებში დანამატებს იყენებენ ბანკის დავალიანების დაფარვის და მეურნეობის ფონდების შემნნისათვის.

დაახლოებით ასეთსავე პრინციპებზეა დაფუძნებული სამეურნეოსაგარეშოსი საიჯარო შრომითი კოლექტივების მუშაობა სიღნაღის, გურჯაანის, წითელწყაროს, ყვარლის, ქობულეთის, ბუგდიდის, წალენჯიხის, ლანჩხუთისა და რესპუბლიკის ზოგიერთ სხვა რაიონში. მაგალითად, ქასპის რაიონის თეძმის მეხილეობის საბჭოთა მეურნეობაში სანარდო იჯარის მეთოდით მუშაობს ტაბრიელ ბეჟანძის ოთხ კაცისაგან შემდგარი ოჯახი. შარშან ამ მცირეიოდენ ბაღებიდან 364 ათასი მანეთი მოგება, რაც ორჯერ და მეტად აღემატება საგეგმო მაჩვენებელს.

მაგრამ, ითქვა თათბირზე, იჯარის აწკარა უპირატესობის მიუხედავად, ჯერ კიდევ თავი ვერ დავალწიეთ ფაქტორებს, რომლებიც ფეიხბენენ შრომის ორგანიზაციისა და სტიმულირების ამ პროგრესული ფორმის ფართო მასშტაბით გამოყენებას. ხელს გვიშლის ფორმალური, ბიუროკრატიული მიდგომა ამ საქმისადმი, საიჯარო შრომითი კოლექტივების შექმნის საკითხთა მცდარი გადაწყვეტა; მაგალითად, ეს ნინი 30 ადგილზე ერთ ადგილზე ერთ ადგილზე ერთ

იმედის მეორე „ტაიმი“

„კომუნისტის“ კორესპონდენტს ესაუბრება თბილისის „დინამოს“ მთავარი მწვრთნელი დავით ყიფიანი

● დიდმეს საწყვინელ ბაზისკენ მიმავალს, რადაც უცნო, ბოლომდე გაუცნობიერებელი გრძნობა დამეზაზარა. ასეთ დროს ხანდალდისელად ჩამორაგებულმა კითხვებმა, საეჭვოა, რაიმე სასარგებლო გაგორნოს. ეს არ იქნება ჩვეულებრივი, ოიგითო დიალოგი, როცა სტანდარტულ კითხვას პასუხად სტანდარტული მოსდევს, როცა ხანაბრი ნაცნობი კალამტარი მიედინება და წინასწარვე იცი, სად ჩამიმე გამოდგება და, სად — წერტილი. ეს უფრო იმპროვიზებული საუბრისთვის ვემზადებოდი და, როგორც კარიკატურა, ეჭვდებოდა დავით ყიფიანიც („ამ ინტერვიუს, სწორად გამიგეთ, ჩემთვის პრინციპული მნიშვნელობა აქვს“).

ინტერვიუზე ხუთშაბათ საღამოს დავურეკე. კვირიასთვის შევთანხმდით. წინა დღეს ყიფიანმა თბილისის „დინამო“ ჩაიბარა. თავიანთ კამეჩორდა ოთხი წლის წინანდელი ისტორია, მაგრამ ამ ორ ამბავს შორის არსებითი სხვაობაა. პირველად ოსსეო ერთგვარი საფუძველშუშაგრებელი ექსპერიმენტი იყო, დიდი ფეხბურთელის ნაჩარეი ჯამიდან ბოლომდე ფპოტზე. ექსპერიმენტს ყოველთვის ახლავს რისკი, მაგრამ მეორე ალბა კონკრეტულად ვერაფერს გიტყვიდი. ის კი უნდა აღინიშნოს, რომ ლუბის შექმნა მეტად მნიშვნელოვანი საკითხია და დიდი დაფიქრება გამართვებს.

— მაშინ სხვას გკითხავთ. მწვრთნელისა და გუნდის, ფეხბურთელისა და გუნდის კონტრაქტზე რა აზრისა ხართ. კვიანურად მოფიქრებული კონტრაქტი გაბდება ის იერიფული დოკუმენტი, რომელიც ამბდენ გიურკვეველ ბევრ საკითხს მოაგვარებდა. ალბათ, საჭიროა ორმხრივი გარანტიები, რათა საბოლოოდ დაზუსტდეს მწვრთნელის, ფეხბურთელის უფლება-მოვალეობანი.

— პირადად მე არავძთარ გარანტიას არ ვითხოვ. მე მოვედი საამშაოდ და მზად ვარ ოცდათხი საათო ფეხბურთს ვემსახურო. ამასვე მოვითხოვ გუნდის თითოეული წევრისგან. იმედი მაქვს, რომ ამის საშუალება გვექნება. დრო უსასრულო არ არის, საქმისათვის ბევრი რამის გადადება მოგვიწევს. გულშემატკივარი ბევრია, ჩვენ ცოტანი ვართ. ეს არ ნიშნავს იმას, რომ გუნდს რკინის ლობეს შემოვავლებთ და ჩავიკეტებით. რა თქმა უნდა, იქნება შეხვედრები, დროდადრო ანგარიშს ჩავაბარებთ ჩვენს გულშემატკივრებს, ერთისაც ვეტყვი: თბილისს „დინამო“ არ არის ერთი პიროვნების გუნდი, „დინამო“ სრულიად საქართველოს გუნდია. პირადი სიმპათია-ანტიპათიები უნდა დავივიწყოთ. ახლა ამის დრო არ არის...

— თქვენ, როგორც თქვით, გარანტიას არ ითხოვთ, მაგრამ ორც იძლევით. მესმის, რომ პროგნოზის დრო არ არის, მაგრამ მაინც რა უახლოესს მიზნებს ისახავთ. განელილმა თერთმეტმა ტურმა, განსაკუთრებით ბოლო ბატრაბმა, აშკარად დაგვანახა ჩვენი გუნდის სუსტი მხარეები, უწინარესად, ფიზიკური მომზადების დაბალი დონე. მაგრამ, ჩემი აზრით, ფეხბურთელთა მორალურ-ფსიქოლოგიური მდგომარეობა, კოლექტივში შექმნილი ატმოსფერო გაციცებით მნიშვნელოვანია, ვინემ, ეთქვათ, იგივე ფიზიკური ან ტექნიკური მომზადება. ასეთი შთაბეჭდილება იქმნება, რომ „დინამოში“ ამ მხრივ ყველაფერი წესრიგში არ არის.

— მორალურ-ფსიქოლოგიური კლიმატი, უწინარესად, წაგება-მოგებაზეა დამოკიდებული. როცა გუნდი აგებს, თავის თამაშს ვერ პოულობს, მაშინ იწყება ნერვიულობა, ჩნდება ეჭვები. „ნისტრუსთან“ მატჩმა საბოლოოდ დამაჯერებელა, რომ დღეს გუნდს მეტი არ შეუძლია. ეჭვმარიტებას ყველამ უნდა გავუსწოროთ თვალი. არ ვეწუწუნებ, არც თავს ვიზვევევ. ჩვენ გუნდს უმაღლეს ლიგაში დამკვიდრებისათვის მოუწევს ბრძოლა, მაგრამ ამასთანავე უნდა გამოიკვეთოს სამომავლო პერსპექტივა... გუნდის რამდენიმე ფეხბურთელი კარგად აღის მომზადებული, ზოგი — ცუდად. ზოგიერთი კარგ ფორმაში იყო, მაგრამ დეთმო პოზიციები. ბენეზარიანი, ოგანესიანი ეფიქრობდა. ჯერეკრობით თბილისის „დინამო“ თანამედროვე ფეხბურთს ვერ თამაშობს... საფეხბურთო ნიკი, ფილებში, ინდივიდუალური მომზადება... თითქმის ყველა კომპონენტში მოვიკოჭლეთ.

— დაცვა, უფრო კი ნახევარდაცვა, „დინამოს“ სუსტი რგოლია. მათს შეუთანხმებელ მოქმედებას დისონანსი შეაქვს თამაშის ნახაზში. ეს, ალბათ, შემადგენლობის ხშირი ცვლებადობის და იმის ბრალია, რომ ზოგიერთ ფეხბურთელს მოედანზე თავისი ადგილი მინიჭეული არა აქვს.

— გუნდზე სხვას ვერაფერს გიტყვით. მე დიდ პატივს ვცემ გერმან ზონინს, როგორც მწვრთნელსა და პიროვნებას. როცა „დინამოს“ უკიდრდა და უმაღლეს ლიგაში ყოფნა-არყოფნა წყდებოდა, ზონინს გამოცდილება უთუოდ დამოგვადგა. ცხადია, ყველა მწვრთნელს თავისი კონცეფცია აქვს და ამით ხელმძღვანელობს.

— ზემოთ თქვენ რეზერვი ახსენეთ...

— ცვლილებები უთუოდ იქნება, ქართული ფეხბურთის რეზერვი ბოლომდე გამომზეურებული არ არის, კონკრეტულ გვარებს არ დავასახელებ. სამაგიეროდ გიტყვით, რომ სეროიზულად ვფიქრობთ გუნდში ალეკსანდრე ჩიკაძის დაბრუნებაზე, ჩივაძეზე, დამეთანხმებით, ნაადრევად დატოვა „დინამო“. ასეთი რამ ჩვენს ფეხბურთში, სამწუხაროდ, პირველი შემთხვევა არ არის. უმაღლესი კლასის ოსტატები, ვფიქრობ, უფრო მეტ ყურადღებას იმსახურებენ.

ამ მოვარდება ჩვენი დიალოგი. სტატეა, თუნდაც კარგად ნათქვამი, ღიზეტი და სიძლიერის მაშინ შეიძენს, როცა საქმით გამამარდება და გაკეთილშობილდება. დავით ყიფიანი მეორედ შეუყვა ფეხბურთის აღმართს. ამ გზაზე ათასი თვალი და ყური უნდა. გამოიცა, თორემ ბიჯიანი არ აგდება. „დინამოს“ ახალ მწვრთნელს, იმედია, ფორტუნა ამჯერად ზურგს არ შეაქცევს.

ელგუჯა ბერიშვილი.

ინტერვიუ ნომერში

ერთადერთი საკითხია, რომელიც რაოდაც ფუასწყვალის.

—მათ შორის, გელშემატკივარსაც. ქართული ფეხბურთის ქომაგებს, ბოლო წლების გამიკვლევლება ამის კარნახობს, სიტყვებისა ნაკლებად სჯერთ, ლოდინსაც საზღვარი აქვს. ვიდრე თქვენთან მოვიდოდი, რედაქციაში შემოსული ათობით წერილი გადავიკითხე. ბალი უკვე ექვის თვალით უყურებს უახლოესი წლების პერსპექტივას.

— მდგომარეობა რეალურად უნდა შეფასდეს, სხვაგვარად არაფერი გამოგვივა. დღევანდელ „დინამოს“ ვერ მოთხოვთ სამოციანი და 1976-1981 წლების შედეგებს. ჩვენი სურვილები და შესაძლებლობები ამ შემთხვევაში საგრძნობლად შორდება ერთმანეთს. ბოლო წლებში ბევრი დაუფიქრებელი გაკეთდება გაკეთდა. ფეხბურთის სპეციალისტებიც და სპორტული პრესის მუშაკებიც — რა თქმა უნდა, ყველას არ ვგულისხმობ — სუბიექტურ, ხშირ შემთხვევაში, ურთიერთისაწინააღმდეგო მოსაზრებებს გვთავაზობდნენ... შემთხვევით არ მიხსენებია სამოციანი წლები და „დინამოს“ ყველაზე დიდი წარმატებების პერიოდი. უნდა დავინახოთ სხვაობა მაშინდელი და ახლანდელი გუნდის შემადგენლობაში, უნდა ვაღიაროთ, რომ თავს ზემოთ ძალა არ არის. ჩვენ გუნდის ძალას, ხშირად, ერთი-ორი მოგებულია თუ წაგებული მატჩით ვაფასებთ.

— აი, სწორედ ძალაზე მინდა გითხრათ. არიან ფეხბურთელები, რომლებიც შესაძლებლის ზღვარზე თამაშობენ, მაგრამ, უნდა დამეთანხმოთ, არიან ისეთებიც, პირადი გაწწყობილებით რომ ირჯებიან. ამას იმჩნევს მაყურებელი და ესეც არის მითქმა-მოთქმის საბაბი. მაგრამ ეს მაინც ლაკალური საკითხი. გაკეთებით მნიშვნელოვანია ის, რაც ბოლო წლებში ჩვენს საფეხბურთო მეურნეობაში ხდება. იმის ნაცვლად, რომ ფეხბურთის საფუძველიანად უმკურნალონ და გამოაჯანმრთელონ, ამ საქმის მესვეურები გამაყურებელ საშუალებებს მიმართავენ. დროებით ზომებს, დროებით თვითდამშვიდებას ზიანის მეტი არაერი მოაქვს. არადა, ჩვენს ფეხბურთს სწორედ რომ ხანგრძლივი მკურნალობა სჭირდება.

— რა თქმა უნდა, იყო შეცდომები ორგანიზაციულ მუშაობაშიც და საკადრო პოლიტიკაშიც, სამწუხაროდ, შედეგიც ხელთა გვაქვს: უკანის თბილისის „დინამოს“, „ტბილისელ მდგომარეობაზია ბათუმის „დინამო“, იკამდე მივედით, რომ ქუთაისის „ტორპედო“ მეორე ლიგაში აღმოჩნდა, უმაღლესი ლიგაში ჩამოვეკვეთა „გურია“... ამ ფაქტებს, ვფიქრობ, კომენტარი არ სჭირდება. აუცილებელია ორგანიზაციული ცვლილებები, რადიკალური ღონისძიებანი. ქვეყნის მასშტაბით უკვე გადაიდგა პირველი ნაბიჯები. საფეხბურთოდ კავშირის შექმნის თაობაზე საკ ცენტრალურ კომიტეტში ამ დღეებში გამართულ თათბირის ვგულისხმობ. ეს მნიშვნელოვანი მოვლენაა ჩვენი ფეხბურთის ისტორიაში. ამხანაგ ლეგიოვის სიტყვებს მოვიტან: „მთავარია დემოკრატიულ პრინციპზე გადავიდეთ, განვითარებულ დონეთ